

ת"פ 54933/07/10 - מדינת ישראל, הלשכה המשפטית מכס ומע"מ באר שבע נגד ב. רפאל ויאיר בע"מ, ימנה בע"מ, שלמה כהן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 54933-07-10 מדינת ישראל נ' ב. רפאל ויאיר בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ג'ורג אמוראי
מאשימה	מדינת ישראל הלשכה המשפטית מכס ומע"מ באר שבע
נגד	
נאשמים	1. ב. רפאל ויאיר בע"מ 2. ימנה בע"מ 3. שלמה כהן ע"י ב"כ עוה"ד יובל קינן

החלטה

בתום פרשת התביעה העלה ב"כ הנאשמים טענה משפטית לפיה אין להשיב לאשמה ביחס לחלק מהאישומים.

המדובר בכתב אישום הכולל 2 אישומים בביצוע עבירות בניגוד לחוק מע"מ, כדלהלן:

- א. באישום הראשון מיוחס לנאשמים- שתי חברות ומנהלן הפעיל- קבלה וניכוי של 59 חשבוניות מס פיקטיביות, שהוצאו לנאשמות, חלקן מעוסקים שונים וחלקן מהנאשמת 1 לנאשמת 2, באמצעות הנאשם 3 (מנהלן הפעיל), שסכום המס הגלום בהן ע"ס 3,562,975 ₪, וכן מסירת 59 דוחות הכוללים ידיעות כוזבות והימנעות מלמסור את פנקסי הנהלת החשבונות לשנים 2003-2005.
- ב. באישום השני מיוחס לנאשמים 1 ו-3 - ביצוע עבירות של פעולה להביא לכך שאחר (הנאשמת 2) תתחמק מתשלום מס וזאת באמצעות מסירת 26 חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש הנאשמת 1 לנאשמת 2, שסכום המס הגלום בהן ע"ס 609,496 ₪.

לטענת הנאשמים אין לחייבם להשיב לאשמה ביחס לשני חלקים מכתב האישום:

- א. באישום הראשון לחלק המייחס לנאשמים 2 ו-3 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך

כדין והגשת הדוחות הכוללים ידיעות כוזבות. (אישום ראשון סעיפים 6 ו-7).

ב. באישום השני לחלק המייחס לנאשמים 1 ו-3 הוצאת חשבוניות מס לנאשמת 2 מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות אשר לגביהן הוצאו החשבוניות. (אישום שני סעיפים 2 ו-3)

לטענת הנאשמים, המאשימה לא הביאה ראיות במידה הדרושה להוכחת העובדות, בשני החלקים הנ"ל, ויתרה מכך- מהראיות שהובאו עולה תמונה הפוכה לזו הנטענת על ידי המאשימה בכתב האישום.

המאשימה בתגובתה התנגדה לבקשה, למעט לתיקון כפי שיבוא בהמשך, מהטעמים שמעדויות התביעה והמוצגים שהוגשו עולה כי ישנן ראיות במידה הנדרשת בשלב זה, למעורבות הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום- לכך שהנאשמים לא המציאו את חומר הנהלת החשבונות לשנים 2003-2005 ולכך שכל מס התשומות שניכתה הנאשמת 1 נוכה מבלי שהיה לה לגביו מסמך כדין וכן לכך שהנאשמת 2 ניכתה מס תשומות שהוצאו לה על ידי הנאשמת 1, ע"ס 609,496 ₪, מבלי שהיה לה מסמך כדין, וכן לכך שהנאשמת 1 פעלה במטרה להביא לכך שהנאשמת 2 תתחמק מתשלום מס, וזאת באמצעות הגשת דוחות כוזבים וניכוי מס התשומות הכלול בחשבוניות שהוצאו לנאשמת 2 על ידי הנאשמת 1 באמצעות הנאשם 3 מנהלן הפעיל. ביחס לחלק האחר, התשומות שהוצאו לנאשמת 2 מעוסקים שונים, סך של 612,678 ₪ (מתוך סך של 1,222,174 ש"ח) המאשימה קיבלה את עמדת הנאשם, והודיעה על תיקון כתב האישום באופן של הפחתת סכום זה מסעיף 7 לכתב האישום באישום הראשון.

הבסיס הנורמטיבי לטענת "אין להשיב לאשמה" מצוי בסעיף 158 לחסד"פ, וההלכה היא כי כדי לחייב נאשם להשיב לאשמה די בקיומה של מערכת ראיות ראשונית המעבירה את נטל הבאת הראיות על שכם הנאשם, כאשר בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט נדרש לשיקולי מהימנות, משקלן או סבירותן, כך שכדי שטענה שכזו תתקבל על הנאשם להראות כי אין בראיות שהוגשו מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו יינתן בהן מלוא המשקל הראייתי. (ראה ע"פ 732/76 כחלון ואח' נ' מדינת ישראל).

לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהובא בפני במסגרת פרשת התביעה וכן את טענות הצדדים, בבקשה ובתגובה, הגעתי למסקנה, כי דין הטענה להידחות, וכי יש לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה, למעט לתיקון עליו הודיעה המאשימה.

הונחה בפני תשתית ראייתית לכאורית, במידה הדרושה בשלב זה, להוכחת האישומים, (למעט לתיקון עליו הודיעה המאשימה) המיוחסים לנאשמים. יש בעדויות התביעה ובמוצגים שהוגשו, ביחס לעבירות ככל שהם נוגעות לחשבוניות שהוצאו לנאשמת 2 על ידי הנאשמת 1 וכן ליתר העבירות הנגזרות מדיווחם וההימנעות מלמסור את פנקסי החשבונות, כדי להצביע על כך שהמאשימה הרימה את נטל הראיות המוטל עליה בשלב זה. המדובר במארג ראיות נסיבתי הכולל עדויות של עדי התביעה, הודעות, כרטסות הנהלת חשבונות והתנהלות תמוהה של הנאשם, באופן שיש בו כדי להעביר את נטל הבאת הראיות לנאשמים.

טענות ההגנה עובדתיות ויש להעמידן למבחן החקירה הראשית והנגדית תוך התרשמות מהעדים, מהימנותם, הקשר

הדברים, משקלן, ומלוא התשתית הראייתית, דבר שיעשה בסיום שמיעת פרשת ההגנה ובמסגרת הכרעת הדין.

לפיכך, אני מוצא לדחות את הטענה, למעט ביחס לתיקון עליו הודיעה המאשימה (הפחתת סכום התשומות שהוצאו לנאשמת 2 מעוסקים שונים ע"ס 612,678 ₪ - ס' 7 לאישום הראשון).

כתב האישום יתוקן בהתאם להודעת המאשימה, וזאת תוך 14 יום.

המשך שמיעת הראיות- פרשת ההגנה על פי המועדים הקבועים בתיק.

עותק יישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.